

de KRACHT van Samen

Verhalen
vol
verbinding

Koken met kerels

Borrelende bosburen

Nettelhorster Noaberschap

Een tuin om te zijn

Wagenbouw als superlijm

WELZIJN
LOCHEM

Wondertjes

In onze gemeente gebeuren elke dag kleine én grote wondertjes. Van Sinterklaasmagie in Epse, tot saamhorigheid op de jeu-de-boulesbaan. Van creatieve aanjagers in Laren tot de veerkracht van nieuwe inwoners uit Oekraïne. Allemaal wondertjes die laten zien wat mogelijk is als mensen naar elkaar omkijken.

Als Welzijn Lochem geloven we diep in de kracht van samen. De bereidheid om iets voor een ander te doen, samen kwesties aan te pakken en ruimte te maken voor ontmoeting. Dát maakt onze gemeente sterk. Deze verhalen laten zien hoe mensen vanuit hun eigen talent, tijd en hart iets toevoegen aan hun buurt of dorp. Soms groots, vaak klein en altijd van betekenis.

In een tijd waarin maatschappelijke uitdagingen toenemen, is deze verbinding belangrijker dan ooit. Wij mogen daar als welzijnsorganisatie naast staan: ondersteunend waar nodig, verbindend waar het kan, en altijd met respect voor wat inwoners zélf in beweging zetten.

Ik ben trots op alle mensen die in dit magazine een gezicht krijgen. Trots op de vrijwilligers die hun tijd geven, op de verenigingen die hun deuren openen, op de buurtmakers die kansen zien, op iedereen die de moed heeft om mee te doen, ook als dat niet vanzelfsprekend is. Laat deze verhalen je inspireren. Ze zijn een uitnodiging aan ons allemaal om te blijven bouwen aan een gemeente waarin iedereen mee kan doen, meetelt en zich thuis mag voelen. Samen maken we Lochem elke dag een beetje mooier. Dat is de kracht van samen!

Joost Witlox

Directeur-bestuurder Welzijn Lochem

Dit magazine staat boordevol bijzondere en verbindende initiatieven van inwoners van de gemeente Lochem. We zetten ze in het zonnetje. Gewoon omdat ze dat verdienen en omdat ze bruisen van de positiviteit.

Veel leesplezier!

6 woekerende wortels

16 wagenbouwers

24

kokende kerels

- 2** Het groeit op Endepol
- 4** Rommelmarkt Barchem bruist
- 6** Strijden tegen woekerende wortels
- 8** Dikke duimen omhoog voor kanjers gezinshuis
- 10** Zorgtuin Gorssel; een tuin om te zijn
- 12** Samen spelen op de Dillenburg
- 14** Krachtige inwoners in Gorssel
- 16** Wagenbouw als superlijm
- 18** Nettelhorster Noaberschap
- 20** Aanjagers van de buurt
- 22** Saamhorigheid en schik
- 24** Natafelen 'Koken met kerels'
- 26** Borrel brengt bosburen bijeen
- 28** Almense aanpakkers
- 30** Voor elk kind een Sint
- 32** Iedereen welkom BIC
- 34** Bank vol verbinding

Het groeit op de Endepol!

Samen een fijne buurt creëren... dat kun je wel overlaten aan de bewoners van de Endepol in Lochem. Het gros van de bewoners woont er sinds de bouw van de huizen, een kleine 40 jaar geleden. Ze overlopen elkaar niet, maar zijn er wel voor elkaar als dat nodig is.

Eén keer per maand werken de burensamen aan hun BuurGroen; het openbaar groen dat ze al vanaf 2008 met elkaar beheren.

In dat jaar wilde de gemeente Lochem het plantsoen in de straat inzaaien met gras. De Endepol-bewoners hadden gelezen dat je als buurt in plaats daarvan ook het plantsoen kon adopteren. Dat sprak ze wel aan en ze besloten dan ook eensgezind het onderhoud op zich te nemen, als fleurig alternatief voor ‘hondenpoepveldjes’ voor hun deur.

Zorg en aandacht

Ondertussen werken de burens al een kleine 20 jaar samen aan een mooie groene buurt. Lia Snijders vertelt enthousiast over de BuurGroen-dagen, elke laatste zaterdag van de maand. Samen wieden, besluiten over beplanting en afsluiten met een kop koffie bij een van de burens. Ook wel en wee komt voorbij.

Samen zorgen voor groen en elkaar

Kan een buur extra hulp gebruiken? Dan staan altijd direct een aantal burens klaar om te helpen. Samen zorgen ze met plezier en aandacht voor het groen én voor elkaar.

Bloemen, vogels en een eekhoorn

Die aandacht zie je terug. Een diversiteit aan planten siert de straat. Alle burens – zelfs degenen die eerst wat voorzichtig waren en leunden op buurtgenoten met meer plantenkennis – voelen zich vrij een bijdrage te leveren. De één zaait wildbloemenmengsel in, een ander hangt vogelhuisjes op. Een koolmees vliegt af en aan naar zijn jongen, terwijl Lia vertelt dat zelfs een eekhoorn het BuurGroen bezoekt. Niet zo gek dat wandelaars spontaan complimenten uitdelen als de Endepollers aan het werk zijn in ‘hun tuin’.

Verbinding

Ten slotte komt Lia nog met een mooie anekdote. De buurkinderen vonden het plantsoen in hun jonge jaren maar wat onhandig. Om samen te spelen, moesten ze er namelijk helemaal omheen lopen. Een van de vaders legde spontaan een tegelpaadje aan dwars door het groen. Het ligt er nog steeds als symbool van verbinding in deze saamhorige buurt.

René voor 'bult spullen', die ingebracht worden na bijvoorbeeld een verhuizing

Rommelmart Barchem bruist door gemeenschapskracht

Van 2 tot en met 7 juni 2025 zetten zo'n 200 vrijwilligers van 24 verenigingen uit Barchem zich in voor de Rommelmart Barchem. Samen spullen ophalen, sorteren en prijzen, uitstallen en ten slotte verkopen op zaterdag 7 juni van 11-16 uur in De Heksenlaak. Met hun inzet halen de vrijwilligers geld op voor hun eigen vereniging. Dat maakt deze rommelmart veel meer dan enkel verkoop van oude spulletjes... het werkt als katalysator voor een bruisend verenigingsleven en een levendig dorp.

Enthousiasme

René Lubberdink – sinds vorig jaar voorzitter van de rommelmarkt – vertelt bevlogen en vol enthousiasme hoe de organisatie in elkaar steekt. Wat 32 jaar geleden begon als initiatief van directeur Hans Nieboer van de basisschool is uitgegroeid tot een van de bekendste rommelmarkten in Nederland. Maar... handel is niet de drijfveer. Hergebruik van goede spullen en een boost aan het verenigingsleven geven wel.

Wat een organisatie!

In de week voor de rommelmarkt halen vrijwilligers huis aan huis spullen op. Alle inwoners weten hiervan door een oproep in het blad Barchberichten, het mededelingenblad dat al 55 jaar uitkomt in Barchem.

Vrijwilligers van verschillende verenigingen gaan samen de wijk in. Zo ontstaan mooie nieuwe contacten. Spullen gaan direct naar De Heksenlaak, waar de hele week een hal ter beschikking staat. Daar staan vrijwilligers klaar, die alles sorteren en stickeren.

Waar een klein dorp groot in kan zijn

René is alle avonden aanwezig om de vrijwilligers te enthousiasmeren en ervoor te zorgen dat de inzamelactie op rolletjes verloopt. De sfeer onder de planning-, ophaal- en sorteervrijwilligers is er een van 'samen de schouders eronder' en natuurlijk is het ook erg gezellig.

Mooie opbrengst

Met een grijns vertelt René dat – na een drukke voorbereidingsweek – de bezoekers op zaterdag staan te trappelen en soms zelfs al struikelend naar binnen gaan. Haast is niet nodig, er valt genoeg 'te scoren'. Van bijzonder huishoudelijk gerei tot zelfs een motor tijdens de vorige editie. Het leverde in 2024 een bedrag van 17.500 euro op, dat verdeeld werd over de Barchemse verenigingen. Een prachtige impuls voor hen!

Hart voor duurzaamheid

Na een lange verkoopdag is het opruimen geblazen en sluiten de vrijwilligers gezamenlijk af met een drankje. Ook iedereen die eerder in de week meegelopen heeft, is welkom. Spullen die over zijn, gaan weg bij gebrek aan opslagruimte. Dat gaat René echt aan het hart... maar het besef dat door deze markt al zoveel spullen hergebruikt worden, maakt het milder. Zijn uitspraak 'Bizar hoeveel spullen we kopen' blijft echter hangen én nagonzen. Hopelijk geeft deze markt de bezoekers ook het besef mee 'Hebben we daadwerkelijk zoveel nodig?'.

Met een bezoekje aan de rommelmarkt draag je in ieder geval bij aan het hergebruik van spullen én geef je het verenigingsleven in Barchem een mooie steun in de rug.

Dikke duimen omhoog voor kanjers van Gezinshuis Erve de Bongerd

In Gezinshuis Erve de Bongerd (Sa-Net Woonzorg) in Laren (Gld) wonen drie kanjers van 10, 11 en 12 jaar. Ze onderhouden – zo jong als ze zijn – openbaar groen in de buurt. Hun pronkstuk is het fietsknooppunt 39 aan de Esveldsdijk in Harfsen. Ze toverden het om van een rommelig bosje naar een prachtig rustpunt voor fietsers en andere voorbijgangers.

Energie en groei

Henk Koerselman – gezinsouder – vertelt wat het groenonderhoud voor ‘zijn’ jongens betekent. Elke woensdagmiddag trekken de jongens met Henk eropuit. Gewapend met gereedschap en oranje hesjes zijn ze een bekend fenomeen in de buurt. Ze prikken vuil en snoeien openbaar groen. Voorbijgangers steken hun duimen op en roepen: ‘Goed bezig!’ De jongens worden gezien én gewaardeerd om wat ze doen. Ze kunnen hun energie kwijt in de klussen, het groen ligt er netjes bij en ze groeien door hun rol.

Zorg voor omgeving

Een van de jongens kwam met het idee om het fietsknooppunt op te knappen. Gestort tuinafval en brandnetels ‘sierden’ de plek. Samen met Henk tekenden ze een plan. De eerste stap was gezet! Met hulp van de ideeënmakelaar en Welzijn Lochem kwam er een heuse onderhoudsovereenkomst met wat budget én kregen ze goedkeuring op hun plan van de gemeente. Circulus deed het ‘grove werk’. En de jongens... die kruiden met snippers, knutselden nestkastjes en insectenhuisjes. Ze vroegen aan hun nieuwe burens of ze een picknickbank wilden maken. Zo werd het een project

van de omgeving, dat in mei 2025 in het bijzijn van burens en de wethouder geopend is. Een buur die niet aanwezig kon zijn, stuurde een kaart met een alleszeggende tekst.

‘Nou, ze krijgen een groot compliment! Geweldig! Veel mensen hebben al gebruikgemaakt van het prachtig gelegen nieuwe bankje.’

Meedoen in het kwadraat

Naast hun inzet voor het groen, voetballen de jongens in het G-team van voetbalclub de Witkamp in Laren. Henk richtte dit speciale team op, zodat kinderen die wat meer begeleiding nodig hebben ook samen kunnen sporten. En soms... is het tijd om te feesten. Dit jaar organiseert Henk voor de tweede keer het ‘Gele olifant-festival’, een muziek- en beleeffestival voor mensen met een beperking. Gewoon, omdat meedoen in de samenleving en plezier hebben voor iedereen belangrijk is.

Marieke

Samen strijden tegen woekerende wortels

Vanuit de verte trekt een oranje hesje de aandacht. Gereedschap, kruiwagens, emmers en een statafel met koek-en-zopie springen in het oog bij voorbijgangers die op maandagavond tussen 19.30 en 21.00 uur het Wunderinkpark in Eefde bezoeken. Elke week werkt de Eefdense Duizendknoop Brigade hier met ijver én plezier aan het bestrijden van de Japanse duizendknoop.

Anneke

Zorg voor biodiversiteit

Marieke Mortier – buurtbewoonster en initiatiefneemster – vond het schrikbarend hoe snel de Japanse duizendknoop zich uitbreidde in het park en daarbij alle andere soorten verdrong. Ze wilde actie ondernemen, kreeg tips van de Gorsse Duizendknoop Brigade en startte vorig jaar haar eigen groep. Welzijn Lochem ondersteunde bij de opstart en gereedschap kregen ze in bruikleen van Landschapsbeheer Gelderland.

Hechte club

De brigade – 14 man/vrouw sterk in de leeftijd van 55 tot ruim 80 jaar – ontmoette elkaar voor het eerst op de startbijeenkomst die Marieke organiseerde. Harry van Beem was blij met de uitnodiging. In zijn eentje verwijderde hij al zo'n 15 jaar duizendknoop, vaak onder vragende blikken van voorbijgangers. Ook Anneke van Jaarsveld haakte graag aan, ook al is ze geen directe buur.

‘Het kweekt buurtzin’

Het mes snijdt aan vier kanten

Harry vertelt enthousiast dat het mes niet aan twee, maar zelfs aan vier kanten snijdt. De duizendknoop neemt af, de werkavonden zijn supergezellig, de contacten in de buurt zijn hechter dan ooit en het inspireert voorbijgangers.

Zo startte onlangs een derde Duizendknoopbrigade in Eefde. Marieke vult aan dat Jetske voor elke werkavond wat lekkers bakt en dat een buurman trouw koffie brengt.

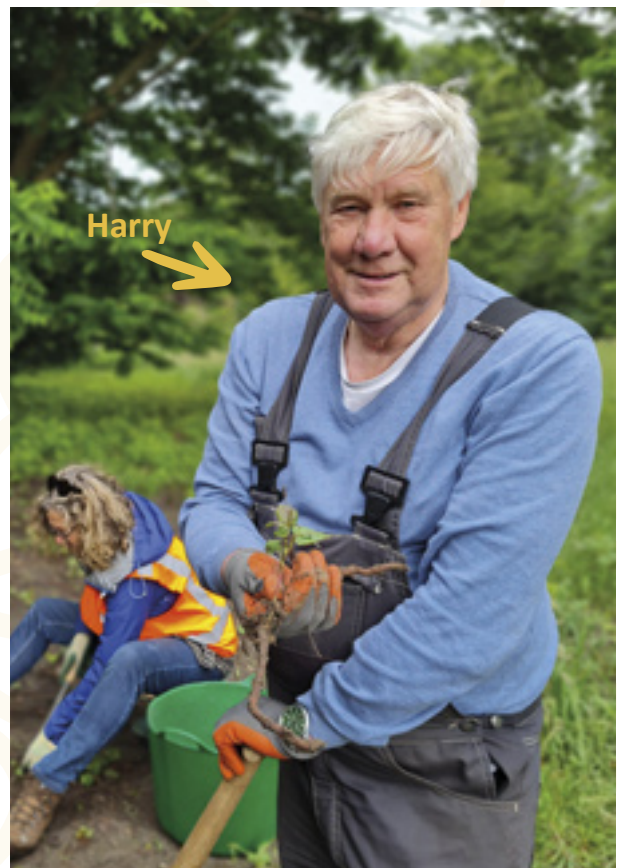
Volop ideeën

De groep denkt vol enthousiasme na over fase twee. Want verwijderen van de taaie plant is één, maar beheersen ervan is een volgende stap. Ze willen een proef starten met aardperen, die mogelijk de duizendknoop kunnen onderdrukken. Ook het verfraaien van het parkje met hoogstamfruitbomen staat op de wensenlijst. Van dorpsraad Eefde kregen ze vorig jaar bloembollen om het park op te fleuren.

Wat begon als ‘strijd tegen woekerende wortels’ groeide uit tot een hechte club mensen, die zich vol werklust en plezier inzetten voor een fraaie en biodiverse leefomgeving.

Zin om mee te helpen of inspiratie op te doen?

Je bent van harte welkom bij de Eefdense Duizendknoop Brigade!

Evelien

Zorgtuin Gorssel... een tuin om te zijn

In 2008 lag de oude gemeentewerf aan de Veerweg in Gorssel er verlaten en verpauperd bij. Er werd rotzooi getrapt en gedeald. Buurtbewoner Henk van Dort dacht: hier kan net zo goed iets moois ontstaan. Hij zag een ontmoetingsplek voor zich, een zorgzame tuin dienstbaar aan de samenleving. Hij deelde zijn idee met de buurt en gemeente. Die laatste ging akkoord. Henk en zijn vrouw Evelien kochten de werf. Een geschenk voor Stichting Munira die 'om niet' de tuin mag gebruiken. Zorgtuin Gorssel was geboren!

Hulp vanuit de buurt

Mensen raakten geïnteresseerd en dachten: wat gaat daar ontstaan? De lokale schilder nam gratis het afgebladderde toegangshek onder handen, een tuinder schonk fruitboompjes en kinderen van de Vullerschool gaven ze een mooi plekje in de tuin. De eerste vrijwilligers meldden zich spontaan aan. Evelien vroeg hen: 'Wat raakt jouw hart en hoe kunnen wij jou hierin faciliteren?'

Deze vraag zet mensen aan om dát te doen waar ze blij van worden en waar ze goed in zijn. Waardevol! Het gros is dan ook vrijwilliger van het eerste uur. Ze zetten zich met liefde in voor de medemens en krijgen daar zelf ontzettend veel energie van.

Samen léven

De tuin is een waar voorbeeld van samen leven. Zo komen bewoners van woonzorgcentrum de Borkel met begeleiders naar de tuin. Ze ervaren er rust en verbondenheid. 'Ze genieten van het gevoel van een regendruppel op hun hand,' vertelt Henk. Een eenvoudige ervaring, boordevol leven. Ook groepen van de Zonnebloem zoeken regelmatig de warmte van de tuin op.

Schoolkinderen verbouwen pompoenen, die ze schenken aan de voedselbank. Lastig voor kinderen om je allereerste oogst weg te geven, maar het plezier van geven is een ervaring die in het hart bewaard wordt. Dat bleek wel toen een jonge journalist erg lang bleef hangen tijdens een activiteit op de Zorgtuin. Hij was een van de eerste kinderen, die pompoenen kweekte...

'Gemeenschap ontstaat als je elkaar leert begrijpen en een beetje van elkaar gaat houden'

Oprechte aandacht

Bloemen die in de tuin groeien worden door de vrijwilligers rondgebracht in de buurt. Ze bezoeken ouderen, die minder sociale contacten hebben, met een fleurige bos in de hand en worden met open armen ontvangen.

De Zorgtuin op haar beurt heeft haar poort wagenwijd openstaan voor iedereen die toe is aan rust en verbinding. Een reden voor een bezoek is niet nodig. Je mag komen met al wat je bent en je koesteren in de warmte en oprechte aandacht van Evelien, Henk, de vrijwilligers en de natuur. En reken maar dat dat voelt als een warm bad! Op de Zorgtuin 'ontmoet' je en schijnt altijd de zon.

Voor openingstijden kijk op www.stichtingmunira.nl/zorgtuin.

Samen delen, samen spelen op de Dillenburg

Op de hoek waar de Dillenburg de Koedijk raakt, liggen een groot speelveld en een kleine speeltuin. Natascha Mensink betrok 4 jaar geleden – midden in de coronatijd – een woning dicht bij deze speelplaatsen. Het was een tijd waarin contact leggen niet vanzelf ging. Ze kwam bij het ouder-kindcafé terecht via ‘Opladers’ en kreeg aanspraak. Ondertussen is Natascha zelf een echte aanjager van contact. Ze begon met het uitdelen van ijsjes aan buurkinderen op een zomerse dag en is nu dé ‘spelletjesmoeder van de buurt’.

Middagen vol plezier

Na ijsjes volgden spelletjesmiddagen. Natascha organiseerde ze in zomer 2024 met hulp van Welzijn Lochem en Opladers. Ze was net moeder geworden van haar derde en sloeg de vakantie over tot grote teleurstelling van haar zoontje. Toen ontstond het idee een spelletjesmiddag te organiseren voor kinderen die niet op vakantie gaan. Ze kocht Oudhollandse spelletjes én koeken-zopie. De middagen waren het hoogtepunt van de zomer voor thuisblijvende kinderen en hun ouders.

Nu 'poppen' haar activiteiten spontaan op zodra ze ruimte heeft. Met ChatGPT maakt ze supersnel een poster, stuurt die rond en dezelfde middag of de volgende dag is een spetterende middag een feit.

Speelgoeduitleen, bemiddelaar en toilet

Naast een broedplaats van toffe activiteiten is huize Mensink ook een speelgoeduitleen. Op dagen dat Natascha thuis is, zet ze een uitnodigende 'berg speelgoed' in haar voortuin. Iedereen mag het lenen. 'Samen delen, samen spelen' is het credo dat ze ook aan haar kinderen

meegeeft. Volop speelplezier en alles komt altijd netjes terug. Eén keer ging het 'mis'. 's Avonds ging de deurbel en voor de deur stond een moeder met een heerlijke maaltijd voor Natascha bij wijze van excuus. Wie goed doet, goed ontmoet! Op de uitleenmiddagen staat haar deur letterlijk open. Voor een toiletbezoekje of het bemiddelen in ruzietjes... de kinderen weten Natascha te vinden. En het speelgoed ook; mensen bieden het Natascha spontaan aan voor haar uitleenpunt.

Buurt vol verbinding

Alle activiteit rondom het speelveld brengt de buurt veel goeds. De oude buurman heeft meer aanspraak en een buitenlands gezin drinkt koffie in de speeltuin en oefent met de Nederlandse taal.

Er is steeds meer oog en aandacht voor elkaar

Ouders komen in contact met elkaar, terwijl de kinderen naar hartenlust sámen spelen. Natascha creëert met haar acties een veilige buurt voor haar kinderen en de buurkinderen. Er is steeds meer oog en aandacht voor elkaar.

Dromen van buurthonk

Natascha droomt ervan dat de kleine speeltuin samengevoegd wordt met het grote speelveld. Dat voorkomt een onveilige oversteek van de Dillenburg, waar auto's met flinke snelheid rijden. Ook ziet ze een heus buurthonk voor zich op het terrein; bergruimte voor speelgoed, trefpunt voor ouders en kinderen... kortom een plek van verbinding in de buurt. Je moet niet gek opkijken als de dromen van deze energieke aanjaagster ook daadwerkelijk uitkomen!

Nettelhorster noaberschap

Buurtschap Nettelhorst bij Lochem bestaat uit 6 straten en telt zo'n 270 inwoners, die verspreid in het buurtschap wonen. Die afstand tussen de burens is enkel fysiek, want een hechter buurtschap bestaat bijna niet. In Nettelhorst ademen ze noaberschap.

Omkijken naar elkaar, de tijd nemen voor elkaar, samen de schouders eronder zetten... en het leven vieren met elkaar. De voormalige school is de plek waar burens elkaar keer op keer ontmoeten.

40 jaar buurtfeest

Dit voorjaar vierden de Nettelhorsters hun 40e buurtfeest. De aftrap was de straatopdracht, die het bestuur van Stichting Nettelhorst Belang jaarlijks uitdeelt en die garant staat voor veel voorpret. Daarna volgde het galadiner; de hele buurt op sjeik en elke straat verzorgde een gang. Het diner is een blijvertje, want zo kunnen ook de ouderen aanschuiven op een schappelijk tijdstip. Samen eten verbindt.

Natuurlijk is een buurtfeest niets zonder ouderwets gezellig tentfeest. De opbrengst van de consumptieverkoop dekt de feestkosten. Daar moet op gedronken worden!

Omkijken naar elkaar...

... dat doen ze in Nettelhorst. Bij een vaste feestganger die ontbrak op het jubileumfeest nam een bezorgde buur midden in de nacht poolshoogte. Bij ziekte steken burens hun hoofd om de deur voor een praatje óf om boodschappen te brengen. En loopt er 'onguur volk' of een losgebroken hond in de buurt, dan klinkt de telefoon.

We kiezen hier echt voor elkaar'

Tim Orriens geeft aan dat juist in deze tijd van individualisering Nettelhorst steeds hechter wordt. Waarop Martijn beaamt: 'We kiezen hier echt voor elkaar' en gekscherend 'Dat komt omdat we zoveel van elkaar houden.' De burens schieten eensgezind in de lach.

Organiseren om te ontmoeten

Er is altijd reuring in Nettelhorst. Van de legendarische 100 kilometer lange schaatstocht over de Bolsbeek (10x op en neer, compleet met stempelposten én koek-en-zopie), de Sint Maartenoptocht tot het inzamelen van oud papier ten bate van de buurtvereniging.

Ze blijven organiseren in Nettelhorst eenvoudigweg om de buurt te binden. Dit ondanks de toegenomen administratieve rompslomp, die Nettelhorst Belang soms veel werk kost.

Fysiek trefpunt

De Nettelhorster school – al 200 jaar het middelpunt van het buurtschap – is sinds vorig jaar gesloten. Een gemis voor de buurt geeft Henk Kettelarij aan. Nu de kinderen hier niet meer naar school kunnen, is een trefpunt des te belangrijker. Een fysieke plek van én voor noaberschap. Ries vertelt dat ze in gesprek zijn met de gemeente om de school te behouden als buurthuis. In spanning wachten ze de plannen van de gemeente af.

Ondertussen zetten alle burens een extra tandje bij om elkaar te blijven ontmoeten.

Krachtige inwoners in Gorssel

Dit artikel is een buitengewone in deze reeks. Het gaat over gemeenschapskracht en verbinding, maar bovenal gaat het over kracht van mensen die op de vlucht zijn voor oorlog. Kracht om zo goed en kwaad als het gaat je te verbinden met anderen. In een land, waar je weliswaar met open armen ontvangen wordt, maar waar je enkel bent omdat de veiligheid in je eigen land ver te zoeken is.

Hoe fijn is het dan dat er mensen zijn die je met liefde opvangen. Zlata en Halyna uit Oekraïne zijn dankbaar dat ze in de Bloemenkamp in Gorssel terecht kwamen. Bij binnenkomst in haar appartement voelde Zlata dat mensen – die haar niet eens kenden – haar warm begroetten. Dat zag ze terug in kleine dingen... van de kopjes en servetten tot de geel-blauwe handdoekjes in de keuken.

Huisraad, kleding en liefde

Gerben Algra kwam kort na het uitbreken van de oorlog met vijf dorpsgenoten bijeen. Ze wilden wat doen voor deze mensen op de vlucht. Zes weken later waren 130 vrijwilligers uit Eefde, Epse, Gorssel en Joppe de komst van de Oekraïners aan het voorbereiden. Er werkten teams aan Welkom en Wegwijs, Kleding, Huisraad, Taalles en Trauma-opvang. Het plan was om van de Bloemenkamp – een leegstaand appartementencomplex – een opvanglocatie te maken. Gemeente Lochem, overrompeld door alle hartverwarmende hulp van onderop, omarmde het plan. In korte tijd werden 37 appartementen opgeknapt en ingericht met spullen uit de hele regio.

Taal verbindt

Druppelsgewijs vulde de Bloemenkamp zich. Halyna (70) en haar man kwamen in juli. Zlata volgde in oktober met haar zoon, dochter en 90-jarige moeder. De aandacht van de vrijwilligers verschoof naar daadwerkelijke opvang. Sindsdien geeft Tseard met 20 anderen wekelijks taallessen op de locaties Vullerschool en de Bloemenkamp. Met de neus in de boeken maakten Zlata (muziekdocente) en Halyna (econoom) zich de taal eigen. Op donderdagen ontvangen Peter en 'team Praathuis' hen in de Bloemenkamp en oefenen ze een-op-een gesprekken. Vaak onder het genot van huisgemaakt Oekraïens gebak.

Wat heb je nodig?

Een vraag die aan de nieuwe inwoners gesteld werd. Zlata wilde buitenschoolse activiteiten voor de kinderen organiseren en kreeg een klein startbudget. Ondertussen zijn deze activiteiten zelfvoorzienend, door samen met de kinderen de werkstukken te verkopen. Halyna maakt en verkoopt Oekraïense Motanka-poppen, die symbool staan voor voorspoed, goedheid en hoop.

De bescheiden opbrengst gaat naar de aanschaf van nieuwe materialen en naar het fonds 'Kom levend terug'.

Weer verhuizen

Binnenkort wordt de Bloemenkamp ontmanteld en staan Halyna en Zlata weer voor een verhuizing. Ze betrekken een flexwoning in Gorssel, waar ze tien jaar mogen wonen. Hopelijk is dat niet nodig... maar zolang ze wél in Gorssel wonen, staan Gerben, Peter, Tseard en alle andere vrijwilligers voor hen klaar. Ook het Praathuis gaat door. De protestantse kerk zet hiervoor haar deuren open en is de volgende plek voor verbinding, warmte en medemenselijkheid.

Aanjagers van de buurt

Iedereen kent ze wel... aanjagers, mensen die overal kansen zien en die mooie dingen voor elkaar krijgen voor en mét hun buurt of dorp. Marleen Buitink uit Laren (Gld) behoort tot die 'categorie'. Ze ziet en denkt in kansen voor meer verbinding in haar dorp en brengt daarmee mensen samen.

Aan dit interview wilde ze best meewerken, al vroeg ze zich wel af of er 'voldoende verhaal is'. Veel kleine verhalen brengen samen wat groots in beweging.

Ruilochtend historische plaatjes brengt meer

In 2024 werd door supermarkten Plus Beuzel in Laren (Gld), Plus Mensink in Lochem en het Historisch Genootschap Lochem een prachtig plaatjesboek uitgegeven. Klanten van de supermarkten spaarden met hun boodschappen de inhoud bij elkaar. De schoonmoeder van Marleen – Engeliën Buitink – merkte dat ze in haar eentje het boek maar lastig vol kon krijgen. Waarop Marleen reageerde: 'Dan organiseren we toch een ruil- en weggeefochtend in de Vonkert, waar je vrijwilligerswerk doet.' Marleen en Engeliën stapten naar Plus Beuzel, legden hun plan voor en de bedrijfsleider ging meteen mee in het plan. Er werd een inzamelbox in de winkel gezet, waarin klanten dubbele plaatjes konden doneren. Op 21 oktober was het zover... de inzamelbox zat stampvol, de bedrijfsleider gaf nog wat koffie en koekjes mee en Marleen en Engeliën vertrokken naar de Vonkert. Daar werden ze verrast door de grote opkomst. Niet alleen senioren kwamen ruilen; ook veel jongeren waren van de partij. De ochtend bracht leuke gesprekken, nieuwe contacten, soms wat al te enthousiast 'gegraai' waardoor het zorgvuldig opgezette ruilsysteem in de war raakte, volle plaatsjesboeken en bovenal veel blije gezichten.

Een heel dorp aan het haken

Marleens sociale voelsprietten beperken zich niet tot plaatjesboeken. Toen jaren terug de presentatoren van 3FM voor Serious Request door het land trokken en ook door Laren (Gld) zouden komen, leek het haar leuk om samen met anderen het dorp te versieren. Wakker Laorne zorgde voor lampjes langs de route. Marleen wilde er kleur aan toevoegen door lantaarnpalen te versieren met haakwerk.

Haar idee werd omarmd door de vele dorpsgenoten. Er werden in allerlei haakclubjes opgericht, Marleens huis lag vol gedoneerde bollen wol en na noeste uren handwerken werd ook een ophangploeg gemobiliseerd.

Samen voert de boventoon

Resultaat... niet alleen een vrolijke binnenkomst in het dorp voor de 3FM dj's, maar ook veel gezelligheid, voorpret en verbinding in het dorp.

Samen

Al pratend met Marleen hoor je dat er nog veel meer bruist... De Vonkert kan een opfrisbeurt van het interieur gebruiken, ze heeft ideeën om nóg een extra laagje toe te voegen aan de Larense kermis, dat nu al een feest vol verbinding is. In al haar enthousiaste ideeën, is het SAMEN dat de boventoon voert. Overal in de gemeente Lochem vind je dit soort aanjagers, die met hun acties mensen bij elkaar brengen en die het woord samenleven tot werkwoord maken!

Saamhorigheid en schik

Op een winderige en zonnige dinsdagmiddag in augustus komen twee busjes van Welzijn Lochem aan bij Klootschietvereniging Klein Dochteren. Er stappen én rollen 12 opgetogen bewoners en 2 enthousiaste begeleiders van Gudula uit. Zin in een middag plezier op en rond de jeu-de-boulesbaan van de club.

Voorzitter Diny Beumer, zus en penningmeester Gerrie Brunsveld en buurvrouw Hetty Bolink ontvangen de groep hartelijk en trakteren op koffie en een bijtje.

Jeu de boules voor oudere klootschieters

In 2021 werd de jeu-de-boulesbaan aangelegd bij clubgebouw Bethel van de klootschietvereniging. Ook al kun je klootschieten tot op hoge leeftijd... bij de oudere leden gingen de kilometers toch in de benen zitten. De jeu-de-boulesbaan is voor hen een uitkomst.

Vrij snel na de aanleg ontstond het idee om bewoners van Gudula, waar Diny's schoondochter Karellien werkt, uit te nodigen voor een ontspannen middagje jeu de boules. Sindsdien ontvangt de vereniging jaarlijks vier keer een groep van Gudula.

Wind door de haren, zon op het gezicht

De bewoners genieten volop van dit uitje. Gezelligheid binnen aan de koffietafel, verhalen over vroeger en plagende opmerkingen tijdens de competitie bij de heren. Een fiere dame in een rolstoel zit met een stille glimlach om haar lippen en met gesloten ogen te genieten langs de baan. Wind door haar haren en zon op het gezicht. 'Het gevoel er echt even uit te zijn' vindt meneer Wieringa heerlijk aan dit uitje naast de prima zorg die hij op Gudula ontvangt.

'Zes kilometer maakt het verschil'

Diny vertelt dat – ook al ligt de Bethel net buiten Lochem – die paar kilometers echt zorgen voor een uitjesgevoel. 'Heerlijk die geur van versgemaaid gras, even weg uit mijn dagelijkse omgeving.' Dit soort uitspraken van de bewoners geven Diny een warm gevoel. 'Die ene glimlach is al genoeg,' vult Gerrie aan. Buurvrouw Hetty gaat aan op de saamhorigheid op de middagen, iets wat alle drie de vrouwen van huis uit hebben meegemaakt. 'We laten anderen graag meegenieten van wat we als klootschietvereniging te bieden hebben,' vertelt Diny.

Omkijken naar de ander

Klootschietvereniging Klein Dochteren biedt Gudula deze uitjes tegen een gereduceerd tarief aan. Twee vrolijke en behulpzame vrijwillige chauffeurs van Welzijn Lochem brengen de bewoners naar Bethel.

Kijkend naar de toekomst geeft Gerrie aan dat ze wel behoefte hebben aan verjonging van hun vereniging. De club ontvangt nu groepen, die betalen voor een leuke klootschietmiddag inclusief begeleiding. Met de opbrengsten bekostigen ze onder andere de Gudula-uitjes. Maar de vrijwilligers van de klootschietvereniging worden zelf ook een dagje ouder en de vraag is hoelang ze het volhouden om zo regelmatig voor de club in touw te zijn. 'Deze week kon ik mijn bed hier wel neerzetten,' grapt Gerrie. Daarmee geeft ze aan hoe ze zich bij de klootschietvereniging inzetten voor saamhorigheid, buurtbinding en omkijken naar de ander.

Meer info? Kijk dan op www.kvkleindochteren.com

Diny

Wagenbouw als superlijm van Zwiiep

In 2023 is in Zwiiep een oude traditie in ere hersteld... het wagenbouwen. Een bezigheid die werkt als een superlijm in het toch al hechte plaatsje. Vanaf de jaren 50 tot 2012 werd er jaarlijks een wagen gebouwd, zodat de kinderen die in Barchem naar school gingen mee konden doen aan de optocht in Barchem. In 2012 woonde er 'geen kind' meer in Zwiiep en daarmee verviel deze lange traditie.

Terug naar geboortegrond

Maar zoals het zo vaak gaat bij mooie Achterhoekse dorpjes... ook hier keerden studerende kinderen terug naar hun geboortegrond. Gewoon omdat het er zo fijn wonen is.

Er werden gezinnen gesticht en er kwam weer leven in de brouwerij. Johanneke is zo'n 'terug-gekeerde'. Ze vertelt dat ze in 2023 samen met het bestuur van het Zwiieps belang meer reuring wilde creëren in het Zwiieps. Zo werd het wagenbouwen weer nieuw leven ingeblazen.

Maanden werk & lol

Het proces van het bouwen begint met een appje aan het begin van het jaar naar alle 90 leden van Belangenvereniging Zwiiep. (Leuk weetje... Zwiiep heeft 80 inwoners, maar bij de belangenvereniging zitten nog steeds oud inwoners die hun band met Zwiiep koesteren.)

In februari volgt een bijeenkomst in het Zwiieps lokaal – het 'buurthuis' van Zwiiep – en worden de eerste ideeën voor een wagenthema geopperd. Een groep van zo'n 25 man werkt het beste idee verder uit en in maart staat het definitief ontwerp vast. Vanaf juni bouwen wekelijks zo'n vijftien man/vrouw één avond per week aan de wagen.

*500 uur inzet
en plezier rijdt voorbij*

In het laatste weekend van augustus gaat de wagen de straat op en staan alle bouwers en meedenkers – schouder aan schouder – te kijken hoe de kinderen schitteren op hun wagen.

Katalysator

Wat het wagenbouwen de Zwiieps inwoners brengt? Meer contact met elkaar!

Zo is Wim uit Lochem supersnel geïntegreerd door samen te bouwen. Er wordt geappt over materialen die nodig zijn voor de bouw: 'Ik heb nog wel wat liggen, kom maar halen.' Op straat spreken mensen elkaar makkelijker aan. De wagenbouwers helpen ook mee op de rommelmarkt in Barchem en verdienen zo wat geld om materialen voor de wagen aan te schaffen. Weer een gezamenlijke activiteit met veel gezelligheid. Vorig jaar knapten de bouwers tijdens hun bouwperiode ook nog – en passant – de herdenkingsbank op die bij de linde midden in Zwiiep staat.

Je kunt wel zeggen dat het wagenbouwen werkt als katalysator voor een levendig Zwiiep. En de wagen zelf? Dat is de kers op de taart, die door alle Zwiiepenaren samen gebakken wordt.

Natafelen over cursus 'Koken met kerels'

Om tafel in Dorpshuus Hoeflo in Harfsen zitten Bertus Schoneveld (72), Jan Klein Teselink (85) en Jan Brinkman (87). Alle drie deelnemers van de cursus 'Koken met kerels', die in 2023 gestart is door de welzijnscoördinator in Harfsen met steun van Welzijn Lochem en het Oranje Fonds. Met kookjuf Henny Valkeman (69) blikken ze – onder het genot van een kop koffie – terug op wat de cursus voor hen betekende.

Samen koken bindt...

... en dat komt niet alleen doordat de mannen nu een perfecte roux weten te maken voor gebonden soepen of sauzen. Al was dat natuurlijk wel de opzet van Henny, die de mannen graag de basis van het koken bij wilde brengen. Zoals een goed maal verschillende lagen heeft, zo ook deze cursus. De gesprekken die op gang kwamen tijdens het koken en tafelen waren vol diepgang. Want hoe ga je verder als je je geliefde verloren hebt? 'Hoe overleef ik en wat wil ik,' vroeg Jan Klein Teselink zich af. 'Elke dag gaat de zon weer op... en hoe richt je dan je dag in?' De cursus gaf hem een stuk zingeving. Ook voor Bertus kwam de cursus precies op het juiste moment. Het gaf hem iets om naar uit te kijken en zette hem aan goed voor zichzelf te zorgen in de moeilijke tijd direct na het overlijden van zijn vrouw. Voor Jan Brinkman was 'met mekare omgaan' de hoofdmoot van de cursus.

Huisgekookt maal smaakt beter

Ondertussen kookt Jan (B) niet meer, omdat de energie hem een tijdje ontbrak en hij het daarna niet weer opgepakt heeft. Eten is voor hem vooral iets dat 'moet gebeuren'. Zijn naamgenoot Jan daarentegen kookt en experimenteert er lustig op los. Hij merkt dat een huisgekookt maal hem toch echt veel beter smaakt dan een kant-en-klaar-

maaltijd. Rodekool met een bal gehakt en twee aardappels is zijn favoriet.

Zoek een recept op internet en dan kok ie zo vedan!'

Bertus kookt ook nog, maar valt wel terug op de wat makkelijkere maaltijden, zoals zijn huisgemaakte nasi. Hij zou zo weer meedoen aan een vervolgcursus. Leuk om te horen natuurlijk voor de bevlogen cursusleidster.

Stoeien met potten en pannen

Henny gaf de cursussen met veel enthousiasme en genoot vooral van de fijne tafelgesprekken. Al vond ze het ook mooi om de mannen wat techniek bij te brengen. Logisch met haar achtergrond als lerares huishoudkunde en gezondheidskunde.

In de verhalen van de mannen komt vooral de gezelligheid naar voren. Van het stoeien met koken op inductie, gerechten die te hard gingen en Jan Klein Teselink die aan 'slow cooking' doet terwijl zijn kookmaat meer hield van wat vaart in de keuken. De ontspannen en open sfeer vult de ruimte.

Of er een vervolgcursus komt, is nog de vraag... maar een nieuwe afspraak om samen te gaan koken en genieten van een goed maal werd tijdens het interview subiet in de agenda gezet.

Almense aanpakkers met hart voor de gemeenschap

In Almen wonen Lukas (17) en Ben (17). Twee jonge aanpakkers die haarscherp doorhebben dat een kleine kern als Almen alleen kan bestaan als je er voor elkaar bent. Beiden onderhouden ze via Zorg en Welzijn Almen tuinen van ouderen in het dorp. 'Ik zorg toch ook voor mijn oma, dan kan ik ook voor andere ouderen zorgen,' zo redeneert Lukas.

Tuinonderhoud en zien wat er nodig is

Ben kwam 5 jaar terug in Almen wonen en vond meteen zijn draai in het dorp. Hij geniet van de dorps sfeer en draagt zijn steentje daaraan bij met zijn tuinwerk. Hij doet dat naast zijn baantjes bij een hotel, het zwembad in Almen en zijn studie landbouwtechniek. Kortom, een echte aanpakker, die ook met liefde de ramen lapt als een oudere daar op dat moment blijer van wordt.

Lukas, die via zijn vriend Ben aan het tuinwerk kwam, haakt erop in dat er soms meer behoefte is aan een praatje dan aan tuinonderhoud. Het mooie van het contact vindt hij dat de ouderen hem dingen leren en dat hij hen op zijn beurt wat moderne techniek kan bijbrengen. Met zijn praktische instelling, die hij vanuit huis op de boerderij meekreeg, zijn klusjes zo geklaard.

Chemie

Zo vertelt Chris – bij wie Lukas de tuin doet – dat hij stoeide met uitwaaijende grashopen na het maaien. Lukas reed gewoon met maaier en al de grashoop op om 'de hoogte in te werken'. Chris vindt het prachtig om te zien hoe zelfstandig Lukas werkt.

De chemie tussen hen beiden was er al vanaf het moment dat Lukas zich meldde om te bekijken of

hij de tuin van Chris' moeder zou gaan onderhouden. Uiteindelijk kwam hij niet bij de moeder, maar bij Chris en Caroline zelf aan het werk.

Jonge aanpakkers zijn cruciaal in kleine kern

Levendigheid

Jonge aanpakkers zijn cruciaal in kleine kernen. Ze zorgen voor levendigheid en ontzorgen met hun hand-en-spandiensten oudere inwoners. Lukas en Ben blijven graag in Almen wonen, als ze een plekje kunnen vinden tenminste. Het kleine dorp zit in hun hart en ze maken zich er graag hard voor om het leefbaar te houden.

Ben hoopt dat andere jongeren zich melden na het lezen van dit artikel, zodat er meer helpende handen komen. Lukas vult aan: 'En ouderen die hulp kunnen gebruiken!'

Het gaat om kleine tuinklussen zoals grasmaaieren (Bens specialiteit) en snoeien (Lukas' favoriete klus). Zorg en Welzijn brengt vraag en aanbod samen en zijn ook bij de kennismakingsgesprekken aanwezig.

Voor elk kind een Sint in Epse, Eefde, Almen, Gorssel en Harfsen

Aan het eind van de zomer raken Trudy Koning ter Heege en Maaïke van 't Oever uit Epse al in Sinterklaasferen. Samen zijn ze de drijvende kracht achter 'Voor elk kind een Sint', een stichting die ervoor zorgt dat kinderen uit minderbedeelde gezinnen uit de oude gemeente Gorssel kunnen genieten van het Sinterklaasfeest.

Acht jaar vol geschenken

Trudy hoorde 9 jaar geleden van een soortgelijk initiatief in Klarenbeek, speelde daar mee als Piet en dacht: 'Dat ga ik ook opzetten in Epse/Gorssel.' Het jaar erop ging ze van start.

Via de gemeente vernam ze welke gezinnen wel wat '5 december-magie' konden gebruiken. Ze regelde donaties en scoorde cadeautjes. Met haar vlotte babbel en zonder schroom om mensen voor het goede doel te benaderen, kreeg Trudy het voor elkaar om flink uit te pakken. Verkleed als Piet reed ze op 5 december 2018 met 3 bevriende Pieten in een auto vol cadeautjes door Epse en Gorssel om de eerste kinderen te verrassen.

Blijde kinderen én ouders

Ondertussen is Trudy's idee geborgd in een stichting en is Maaïke aangesloten als rechterhand van Trudy. Jaarlijks pakken ze 4 avonden met vele vrijwilligers cadeautjes in.

Lange tafels met scharen, gekregen inpakpapier, plakband en speculaasjes. En natuurlijk de cadeautjes, die van de overvolle pakjeszolder van huize Koning ter Heege op de inpaktafel belanden. Dit jaar bezorgen de vrijwilligers met elkaar 52 kinderen uit 21 gezinnen een fijne Sinterklaasavond!

Sneeuwbaaleffect

'Voor elk kind een Sint' zorgde voor een waar sneeuwbaaleffect. De plaatselijke boekhandel sponsort cadeautjes, via de flessenautomaat in de lokale supermarkt kun je doneren en een 96-jarige Gorssenaar koopt jaarlijks cadeaubonnen voor de oudere kinderen. In Epse startte een inwoner 2 jaar terug een kerstboomverkoop met als doel geld op te halen voor de stichting. Een moeder van een van de Pieten breide vorig jaar sjaals voor de moeders van de gezinnen, zodat ook zij er warm bij zitten.

Een ander haakt gelukspoppetjes en sleutelhangers voor alle kinderen. En een creatieve club in Joppe schenkt 10% van hun opbrengst aan de stichting.

De blije gezichten die Piet Trudy ziet, spreken boekdelen

Pakjesavond en toekomstdromen

Op pakjesavond kloppen de huispieten van de stichting bij de gezinnen aan. De kinderen zijn blij

verrast als ze iets van hun verlanglijstje krijgen van een echte Piet! De stichting werkt met aanmelding én verlanglijstjes. De blije gezichten die Piet Trudy ziet, spreken boekdelen.

Trudy's wens voor de stichting is dat ze echt álle gezinnen bereiken die het nodig hebben. Ze krijgen daarbij al hulp van zorgcoördinatoren uit de kernen, de kerk en stichting 'Boodschappen delen', maar hebben het idee nog gezinnen te missen. Dat staat ze niet aan, want voor Trudy en Maaïke is één ding overduidelijk... elk kind verdient een Sint!

Ben jij of ken jij een ouder uit een gezin dat het minder breed heeft en wil je volgend jaar ook meedoen? Stuur dan een mailtje naar voorelkkindeensint@outlook.com

KEEFDE S.
ZUTPHEN 8.3
JOPPE 1.7

WELKOM
ET IS PAS...
WJAN DE IS

NO
OKING

Buurtborrel brengt bosburen bijeen

Zo'n 9 jaar geleden kwamen Boris, Andries, Mieke en Ben bijna gelijktijdig in Joppe wonen. In hun nieuwe woonomgeving – rondom de Zessprong – staan de huizen nogal verdekt in het bos, waardoor direct contact met de burens ontbreekt. De nieuwbakken burens Boris en Mieke kwamen op het idee alle burens gezamenlijk uit te nodigen voor een kennismakingsborrel. Eén zin die op deze borrel uitgesproken werd, veranderde de hele buurt...

Verbazing

'Leuk dat we nu alle burens eens zien!' zeiden wat burens tegen Boris. Boris was benieuwd hoelang ze al in de buurt woonden. Dat bleek 17 en 25 jaar te zijn. 'Hoe kan dat nou?!' vroeg Boris zich vol verbazing af en hij besloot subiet samen met Mieke een maandelijkse buurtborrel in het leven te roepen. Die werd enthousiast ontvangen.

De buurt groeit

Elke maand borrelen de burens in café-restaurant 'De Zessprong'. Soms kijken ze uit naar de wijngaard van Hans Wichers, voormalig waard van 'De Zessprong' die nog steeds gastheerschap ademt. Meestal komen er 18 tot 25 man van de ongeveer 50 man tellende buurt. Al is dat laatste getal maar relatief, want burens aan de rand van de buurt brengen ook hun burens weer mee... en zo groeit de buurt én de verbinding door.

**'Iedereen die
zich buur voelt,
is welkom'**

Ook Joppenaren die verhuisd zijn, blijven de borrel bezoeken. Vanuit de warme sfeer en oprechte aandacht voor elkaar zijn mooie vriendschappen ontstaan.

Oliebollen, boeken, klusjes en een erehaag

Door het regelmatige contact weten de burens elkaar meer en meer te vinden, vertelt Anna. Oliebollen eten op oudejaarsavond bij Christine en

Hans is ondertussen een traditie geworden. Een leesclub zag het licht en een minibieb verrees bij de 'oliebollenbakkers' voor de deur. Als een oudere buur worstelt met een lekkend dakraam, melden zich per app meteen hulpvaardige handen. Ook op de moeilijke momenten staan de burens zij aan zij. Soms zelfs heel letterlijk in een erehaag als warme groet voor een buur op weg naar zijn laatste rustplaats.

Rondom de Zessprong is een fijne, zorgzame buurt ontstaan. Prachtig om te zien waartoe een opmerking, oprechte verbazing én een kleine actie kan leiden...

Burens én vrienden Boris en Anna bij de handwijzer in Joppe, die door crowdfunding in de buurt opgeknapt is.

**Annemarie (l) en Sjoukje (r)
van het kernteam**

**Sandra (l) coördinator
Ouder en kind café
en kunstenaress Mirjam (r)**

Iedereen welkom bij BIC Lochem

't Is een gezellige bedoening bij het BIC – Bezielend Inspiratie Centrum – in Lochem op een zondagmiddag half januari. Een op het oog willekeurig gezelschap is bezig een zelfportret te tekenen onder begeleiding van kunstenaar Mirjam Groothedde. Het is de nieuwjaarsbijeenkomst van 'Vrouwen voor elkaar' en het 'Ouder en kind-café'. Een van de vele activiteiten die het BIC organiseert.

Door elkaar, met elkaar

Van jong tot oud zit in opperste concentratie over een groot vel papier gebogen.

Het zelfportret van Riet (86 jaar) ziet er positief uit. 'Dat ben ik ook,' zegt Riet. Ze kreeg veel op haar bordje in 't leven, maar in beweging blijven helpt haar. Ze is vrijwilliger bij 'Maakplaats BIC' en vandaag zelf enthousiast deelnemer aan deze kunstmiddag.

Een jonge moeder en haar twee meiden tekenen er ook lustig op los. Wat opvalt, is dat het prachtige portret van de moeder slechts aan één kant ingekleurd is. 'Ik ben onderweg, maar ben er nog niet helemaal.' Het tekenen en de oprechte aandacht van de vrijwilligers zorgt voor openheid in de groep. Er wordt gedeeld. Niet omdat het moet, maar omdat er ruimte voor is.

Warm netwerk

Voor een Syrische moeder en haar drie kinderen is het een echt middagje uit. Ze bezoeken regelmatig het 'Ouder en kind café', waar kinderen lekker met elkaar spelen en moeders een warm netwerk vinden. Tijdens deze nieuwjaarskoffie blijken ook oma's en jonge moeders een fijne én steunende combinatie.

Kracht van het BIC

De kracht van het BIC zit hem juist in die uitwisseling. In het feit dat mensen uit allerlei windhoeken en van allerlei leeftijden elkaar treffen.

Er ontstaat verbinding dwars door de samenleving heen

Er wordt gecreëerd in de 'Maakplaatsen', gefilosofeerd bij 'Gesprek op zondag' en gewandeld bij 'Rondje zachtheid'. Bovenal wordt er plezier gemaakt, lief en leed gedeeld, steun geboden en gevonden. Er ontstaat verbinding dwars door de samenleving heen.

Menswaardige wereld

Wekelijks komen er zo'n 200 man/vrouw over de vloer bij de activiteiten van het BIC. De ontvangst door het vrijwilligersteam is hartelijk. Iedereen is welkom.

Ook voor activiteiten van derden is ruimte.

Het vrijwillige kernteam toetst de aanvragen aan de waarden van het BIC: Aandacht, Inclusiviteit, Inspiratie & diepgang, Grensverleggend.

Deze waarden dragen samen bij aan de menswaardige wereld waar het BIC naar streeft.

Meer informatie over alle activiteiten én mogelijkheden: www.BIC-Lochem.nl

Wendy

Karen

Bank vol verbinding

Op een grijze dag begin december ontstond een kleurrijk gesprek op het buurtbankje aan de Kastanjelaan in Lochem. Twee vrouwen, Karen Molenaar en Wendy Goodin, spreken met elkaar over de tijd nemen om stil te staan, je neer te zetten op een bankje, zodat er ruimte ontstaat om je te verbinden met jezelf en met anderen. Om te ontmoeten. Gewoon op straat, op een bankje waarop iedereen welkom is.

Buurtbankje en minibieb

Karen woont nu een klein jaar in Lochem. Het idee voor een buurtbankje borrelde al sinds ze ooit een oud bankstel voor de kringloop buiten zette, waar haar burens spontaan op 'neerploften' om met elkaar te praten. Karen googelde op Buurtbankje, maar het kwam er niet van er daadwerkelijk één te plaatsen. Tot ze dit voorjaar het tuinbankje – dat de verhuizers tijdelijk op de stoep voor haar huis parkeerden – naar haar tuin verplaatste en daarop reactie van haar overburen kreeg. 'Waar is het bankje gebleven? Daar zat af en toe een oude man op.' Karen dacht: 'Nu is het tijd!' Karens 87-jarige vader maakte een prachtig buurtbankje en een vader van een vriendin knutselde er een minibieb bij. Buurtbankje Kastanjelaan was geboren.

Een bankje maakt het mogelijk om de deur uit te gaan

Rustpunt

Wendy Goodin – wethouder in Lochem – heeft wat met bankjes en zeker met zelfgemaakte bankjes als deze. Op bankjes ontstaat verbinding; soms stil naast elkaar, soms in gesprek. Een bankje maakt het ook mogelijk om de deur uit te gaan. Het biedt een extra rustpunt voor ouderen aan de wandel in een vergrijsde gemeente als Lochem. Niet alleen ouderen rusten op het bankje. Karen vertelt dat het bankje, zo kort als het er staat, al goed gebruikt wordt. Door wandelaars, lezers en soms ook door jongeren in de nacht. Met een bierblikje als stille getuige.

Direct en indirect contact

'Jij verbindt mensen direct door het bankje en indirect door de boeken,' merkt Wendy op. In het opschrijfboekje dat in de minibieb ligt, leest Karen dat dat inderdaad volop gebeurt.

Zo las ze warme woorden van mensen die een reisgids meenamen uit de bieb: 'We zullen aan je denken in Berlijn!' Wandelaars bedankten haar voor het rustpunt. En een kwartet werd al vlug meegenomen. Diezelfde middag trof Karen een kwartettend stel op de Lochemse Enk.

Elkaar ontmoeten

Wendy, fervent Donald Duck-lezer, vraagt of deze ook welkom zijn in de bieb. Karen vindt het genre niet van belang. Al bekijkt ze wel of er geen titels in staan waar ze echt niet achter kan staan. Een beeldje dat spontaan geplaatst werd, staat er nog te stralen.

Karen vindt het juist prachtig als het buurtbankje mensen uitnodigt wat van zichzelf te laten zien. Ze hoopt dat het bankje dat ook aanwakkert. Dat mensen elkaar nog meer gaan zien, omdat je meer met elkaar deelt. Dat talenten zichtbaar worden en dat je elkaar weet te vinden. In december heeft ze alle burens uitgenodigd in haar nieuwe huis. Een van de buurtjes was verhinderd, maar liet weten: 'We spreken elkaar wel op het buurtbankje.' En precies dat, is wat Karen met het bankje beoogt.

Wil je jouw buurt ook verrijken met een buurtbankje? Kijk dan eens op buurtbankje.nl voor goede tips. Of zak gezellig neer op Karens bankje en lees de verhalen in het opschrijfboekje.

Lees verder

Belichten wat er is

Toen we Wendy vroegen aan te haken bij het interview met Karen, stemde ze meteen in.

Als wethouder bezoekt Wendy vaak initiatieven van inwoners. Daar kiest ze bewust voor. Ze vindt het prachtig om mee te kijken en te zien wat er allemaal al gebeurt. Initiatieven vanuit inwoners zijn verbindend en zorgen voor duurzame oplossingen.

We mogen stilstaan bij hoe ontroerend mooi initiatieven zijn. Ze komen uit het hart en raken het hart. Als we daar een stem aan geven, dan doet dat veel.'

Astrid

Geralda

Mirjam

Linda

Samen aan de slag

Een rijk palet aan verhalen – die we in 2025 verzamelden – geven kleur aan dit magazine. Met steeds als rode draad dat contact en verbinding ons verder brengt en verrijkt. Elkaar ontmoeten, elkaars talenten ontdekken en er simpelweg voor elkaar zijn. Met elkaar bereiken we zoveel meer!

Ben je geïnspireerd door de verhalen in dit magazine? Wil je zelf ook met een idee aan de slag, maar weet je nog niet precies hoe... laat het ons gerust weten. Wij helpen je graag op weg, verbinden en knopen aan elkaar.

Ook bieden wij een inspirerende training aan over gemeenschaps-gericht werken. Tijdens drie bijeenkomsten – vol praktische oefeningen en tips – ga je samen met andere bevlogen inwoners aan het werk en leer je om haakjes te vinden en verbinden.

Samen bouwen we verder aan gemeenschapskracht!

Team Opbouwwerk Welzijn Lochem

Dr. Rivestraat 1
7241 AS Lochem
0573 – 297000
opbouwwerk@welzijnlochem.nl

Colofon

De Kracht van Samen is een uitgave van Opbouwwerk, Welzijn Lochem

Coördinatie/ eindredactie

Mirjam van Baalen
Opbouwwerk Welzijn Lochem

Tekst/fotografie

Janine Pelgrum
Pelgrum Puur

Drukwerk(begeleiding)

Erwin Lammerdink
Lammerdink Print-Sign-Kleding, Lochem

Lochem, maart 2026

Vol inspiratie?

Verder lezen

Leuk idee?

welzijnlochem.nl

0573 297 000